

« Ἀπλώσε, τοῦ Θρόνου ταίρι,
τὸ κομμένο σου τὸ χέρι
μὲς 'στῆ: ἀδείξαι μας σεντούκιαι
γιά νά χάσκουν δι' αὐ τοῦ Δούκεαι.

« Κορδονάρα μου γλυκειά,
ἔλα ἔδωσε τὰ προικιά,
ἔλα νά καλκαρτίσῃς
τοὺς συμμάχου, Θεωδωρούλα,
κι' ἔγω θίλω νά προικίσῃς
τὴν χρυσή βασιλοπούλα.

« Ὅσο κι' ἀν φωνάζουν τώρα
πῶς μὰς πνίγει φτώχειαι μπόρα,
πρέπει νά κρατοῦμε, φέρε,
τοῦ Κουβέρνου μας τόνορι.

« Θεωδωρή, τὴν πίστι στήσε
τῆς μουρλούκαι Ρωμησοῦναι,
γαλαντόμοι μόνον ἴσαι
νά μὴ ἔχῃ καὶ νά ἔνις.

« Ἀχ! ἀς ἤμουν Βασιληῆαι σου 'στὸ θρονί μου νά σέ κάτω,
ἔχ! ἀς ἤμουν Βασιληῆαι σου, Θεωδωρή μου λαχανά,
νά σοῦ δίνω κάθε τόσο τοὺς Μεγαλοσταύρουαι μάτσο
καὶ μαντρόσκυλο νά σ' ἔγω τῆς Αἰλλῆαι παντοτινά.

« Κορδονάκι λιγερὸ
μὲ γινάτῃ καὶ καπρίτση,
προικίσε, νά σέ χαρῶ,
καὶ τὰ ὄθλια μου κοριτση.

« Κι' ὁ φτωχὸς ὁ Φασουλῆαι
μὲ τὴν ζῦλινη τὴν ράχη,
τροχιδοῦραι τῆς Αἰλλῆαι,
πίσσαρα κοριτση τάχη
μὲ συμπάθηρο, Θεωδωρή,
κι' ἀπὸ σένα κερτρεῖ.

« Συμφορά μου κι' ὠμίνα!
δαίξε καὶ γιὰ τούτα πόνο,
κι' ἔλα ἔδωσε 'στὸ καθίνα
ἱκατὸ χιλιάδες μόνου.

Σὺ προστάτῃς των νά γίνῃς,
σύ νά θίλῃς νά μού ἔνις,
κι' ἔγω ἔδωρα νά μὴν πέρνω,
νά φωνάζω πάρα 'πίσω,
καὶ τῆς προικίαι 'στὸ Κουβέρνο
ὄρωραι νά τῆς ἀφήσω.

Μὲς 'στῆς μπόρααι τὴν βροντή
καὶ μὲς 'στὴν νεροποντή,
πού βογγοῦσαι σάν θεροῖ,
παίει καὶ τὸ μαγεῖρο,
παίει κι' ἡ ταράτση πολυά...
τώρα πού θ' ἀπλώνω ρουχά;

« Ἐμπα κι' ὁ Διαδόχου, σερνὸν τοῦ Θρόνου κρῖνον,
σάν ἄλλου λιοντόκαροῦ Ριγάρουαι τῶν Ἑλλήνων
μὲς 'στὰς πολλὰς προνοίαι του πῶς ἔλαθε τὴν πρόνοιαν
καὶ στήση καὶ τὸν λῆοντα, πού κίταῖ 'στὴν Χαϊρωῖναιαν,
κι' ἔτσι ν' ἀρχίσῃ δι' αὐτοῦ τὴν ὄραση τῶν ἀγῶνων
ἱκαί πού κλαῖον ἴσθουαι τὸ κλῆοαι τῶν προγῶνων.

Κι' εἶπα εἰδὲν εἶναι πρὸ καλὰ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον
νά βράσῃ κι' ὁ Διαδόχου τὰ κληῖ τῶν πατέρων,
νά προνοήσῃ καὶ γιὰ μὲ, νά λυπηθῇ τὴν φάτση μου,
κι' ἀντι νά στήση λῆονταῖ νά στήση τὴν ταράτση μου;»

« Δίς τὰ πλήρωμα τὸ σπῆτι
τοῦ φτωχοῦ τοῦ φασουλῆται,
κι' ὄρο κάνω, βρε παιδιά,
σάν θεράπων Αἰλλῆικῶ
νά μὴ βγάλω ταμπούζῃ
γιὰ τὴν πρῖκα τοῦ Δουκόαι.

(Ἐνὼ τοιαῦτα τραγουδεῖ προσέρχεται ἱκαί πέρα
κι' ὁ Περικλῆοαι ὁ χαλιῶς φουστῶναι μὰς φλογέρα.)

Φασουλῆαι καὶ Περικλῆοαι, ὁ καθένας νέτοαι σκέτοαι.

Π. — Παραίτα τῆς φλογέρας σου τὸ δυνατὸ μεράκι
κι' ἔλα νά πάμω 'στὴ Βουλή νά ἔγῃ τὸν Θεωδωράκη,
σωστὸ λειοντάρι καὶ θεροῖ δι' τοῦτο τὸ Ντεβλίται,
πού τρέμουν διαι σάν ἴδουν τὴν κάτασπρῃ του χαίτη.
Μὲ γέλιο κοροιδευτικὸ τὸν εἶδα νά κῦττάξῃ,
τὸν εἶδα τὸ ταμπάρο του, βρε Φασουλῆ, νά βγάξῃ,
καὶ μὲς 'στὴν φούρῃαι τὴν πολλή, πού πῆγα νά κρεπάρω
ἔγῃαι κι' ἡ ρεῖγιότα του μαζὶ μὲ τὸ ταμπάρο.
Τὸν κῦτταξαι κι' ἡ φάτση του μού φάγη σάν καινουρῃαι
κι' ἀρχίξαι σάν χωρατατζῆ νά λῆ καλομπούρῃαι,
καὶ μ' ὄλου: φώναξαι κι' ἔγω χωροῖαι σὲ μὰ κώχη:
αγαρὰ 'στον τὸν χωρατατζῆ, τί κέρῃ πού σοῦ τῶμῃαι
'στὸ βῆμα χιλμίντριαι σάν ἄλλου βερβάτο
καὶ λῆαι τοῦ Κορριεῖται:
« ἔχεις ἀνάστημα ἔψηλ, μὰ χέρι ντικατὸ
κι' ἀδύνατη τὴν πλάτη. »
Εἶπεν αὐτὰ μὲ ἐκτύπησε γιὰ τοῦτον ὁ Κορδὸναι
μὲ τὸ ζερβὸ τὸ χέρι τῆς τὸν δαξῖνον ἀγκωνα,
σάν νά τοῦλεγε: « εἰ βγάνῃαι
καὶ παρλάτῃαι, φουκαρά; »

«ὦ ἰδὼ καὶ σὺ τὸ γένος

πιτσιανέριχ' μὴ φορᾷ.»

Καὶ τὸν Ρωμᾶνον τὸν λεπτό, πρωτόπαιρον ἀκόμα,
ὁ Θεωφῆς τὸν ἔκανε νὰ παραλλάξῃ χρώμα.

Ποῦ νὰ 'στὰ λῆο, Φασουλῆ... τὸν ἔνα κ' ἄλλον ἴκαρο
τὸν ἄρασι σὰν σκούπα,
κ' ἀπὸ ἴψηλ' ἀκράρωνα τὸ γερνοπαλλήκαρο
καθὼ κινᾷ καὶ τούπιτα.

Τραγοῦδα τὸν Κορδόνερο, τὸν γέρο μαὶ πατέρα,
καυμῆν μὴ φλογέρα.

Γιὰ δέστε τὸν πῶς ἀλλάξῃ... σὰν πρῶτα δὲν τὰ χάνει,
κ' ἂν λέγεται Γαλλόφιλος, μὰ τὸν Ἑγγλίζο κάνει,
Κουβέρνο, Θρόνον κ' Βουλῆς ἀράτος ἀμορῶτος
δὲν μας σακράνει συμφορᾶς, μὴδὲ πάλιμον δράματα,
καὶ μῆτε φαίνεται σὰν πρὶν Ὀρλάνδος ὁ ρουρῶτος,
ποῦ λῆς πῶς τούλιε τὸ μαλὸ μαζὶ μὴ τὰ γεράματα.

Καὶ λῆς καὶ κηρύττει
ραγδαίος καὶ ὀρμῆς
πῶς σὰν στεναχὸς ἡ Κρήτη
στενάχουμε κ' ἡμεῖς,
ὅταν δ' ἡ γῆ μας στένῃ
τάνάπαλιν συμβαίνει.

Κ' ἄχ βᾶχ ἀρχίσαν τότε
νὰ λῆν εἰ πατριώται,
κ' ἴστίναξ κ' ἰγὼ
μὴ τὸν Πρωθυπουργό.

" Ἀχ, βᾶχ ἴστίναξ βαριά Βουλῆ, Κουβέρνο, Θρόνος,
ἀναστενάχουν, βγαίν' ἀγῶος, καὶ μῖσα βράζει πόνος,
κ' εἶπε 'στὸν τόσο στεναχῶ, ποῦ μούγγριζα σὰν βῆσι,
πῶς ἡ Χαλίπα, Φασουλῆ, τῆς προσφιλῆς τοῦ Πύλης
εἶναι μὴ σκάλα δηλαδὴ, κ' αὐτοῦ πατώντας πόδι
θὰ φθάσ' ἡ Κρήτη γῆραρα 'στὴν κορυφὴν τῆς στήλης,
καὶ τίτοια λόγια λέγωντας ἡ καφερὰ Κορδόνια
μας ἰδεῖς μὲς 'στὴ Βουλῆ τὴν πῶ ἴψηλ' κολώνια.
Κ' ἀμῖσος ἐστρέψ κ' ἰγὼ σὰν μνημονία κοῦκλα
νὰ 'ῶ 'στὴν στήλῃ τῆς Βουλῆς τὴν Κρήτη μὴ λαχτάρα,
κ' ἀντίκρουσ, βρὲ Φασουλῆ, μὲν ἀνοικτὴ χροῦσικλα,
ποῦ μόνο νὰ τὴν ἔβλεπες θὰ σ' ἔπιανε τρομάρα.
Εἶπε πῶς πρέπει τὰ πολλὰ νὰ λείψουν μεγαλεῖα,
κ' ἡ Ρωμηροσύνη φαίνεται κοροῖδο καὶ γιλοῖα
νὰ θίλῃ σώνει καὶ καλὰ καὶ μ' ἔλα τὰ σωστά τῆς
τὸν Πανελλήθων ἀδελφῶν νὰ λέγεται προστατίη. .

Νὰ μὴ φορᾷ Πρωθυπουργὸς καὶ Κυβερνήτης μάλαμικα,
εἶναι γλυκὰ τὰ λόγια τὸν σὰν τὰ ζαχαροκάλαμα...
μακρὰν τῶν κατακτῆσεων πολεμικῆς μανίης,
ὄρε κ' ἡ Κρήτη δηλαδὴ, νὰ κ' ἡ Μακεδονία.

Μεγάλ' ἰδέα τῶν Ρωμῶνων εἶναι μὴ καὶ μόνῃ
ποῦ τῶν ἰσπρίων τοῦς δακρυῖς θὰ ὄσση τὸ Κορδόνι,
κ' εἶποι μὴ μῆρα μὴ φακίης, ρεθίθια καὶ φασούλια
τῆς ἀχμαγῆς καλλιτάις τῶν νὰ κἄνουν σὰν νταούλια,
κ' ὅταν ὁ Κορδονάραγας πηγαίῃ 'στὸ Παλάτι
νὰ τῆς βαρῶν ὀπίσω του καὶ νὰ τοῦ λῆν σπολλάττη.
Εἶπε καὶ τὰ κραρῆμα μας πῶς ἔγιναν σαρεβαλια
καὶ μόνο σ' ἐξέβα πολλά μαζὲ βάζουν κ' εἰς ντράβαλα,
πῶς πέντε μίλια μοναχὰ τραβῶν 'στὰ κουτούρο,
κ' ἰκίνα μὴ τὸ ζόρι,
καὶ μόλις γιὰ τὸν Κάνθαρο καὶ τὴν Κρεμμυδαροῦ
'μπροστὸν νὰ βάλουν πλώρη.

Τίτοια τὸ βαθὺ μαλὸ
τοῦ χαρακοκρῆ κόβει,
κ' ἔκανε τὸν Νικολό
ν' ἀπεμῆν σὰν Νιόβη.

Φ.—Τραγοῦδα, βάρε Φασουλῆ, τὸν γέρο Φασουλα,
ποῦ μῖσα 'στὴς νεροποντῆς τὸ μούγγρισμα γελᾷ.

Ἐλευθεροὶ καὶ δεῦλοι
βαρῆται τὸ νταούλι,
φασούλι τὸ φασούλι
γαμῆται τὸ σακούλι.

Κ' ἂν ἔρωτες γιὰ τὸν Σκουῖε,
βρὲ Πιερικλίτο μου χιζῆ,
ὁ Ράλλης σοῦ τὸν ἔκανε τὸ κόσμου πανηγύρι,
ποῦ τὸν παραλυπήθηκα κ' ἰγὼ τὸν κακμοῖρη.
Τί 'τραβῆξε, μακνούλα μου, κ' ὁ τῶν Ἐξωτερικῶν
μ' ἔλα τὰ μπαρωπιτόνια του καὶ μ' ἔλας τὸν τὰς γνώσεις,
μοναχὸς ἔμουροῖξες κ' α θ ἦ κ ο ν καὶ κ' α θ ἦ κ ο ν,
καὶ ὄχιλας λαθὸς τούλινα καθ' ἕλας τὸν τὰς πτώσεις.

Γιὰ καθῆκον ἡμεῖς
καὶ τοῦ φώναξαν πολλοὶ :

«Κόρτο πλέον τὸ καθῆκον, τῆς Κορδῶνας δεκανίης,
καὶ μαζὶ μας ἔλα κλίνα τοῦ Βαρένου τὸ καθῆκον.»
Π.—Κ' ἰγὼ τὸν ἔλυθηθηκα, καυμῆν Φασουλῆ,
τὸν ἔκλαφε κ' ὁ δάσκαλος, ὁ μάκαρμα-Ντεαληγιάννης...
Μίνιστρο περιλάλητα, σὰν ἔρχεται Βουλῆ,
μὴ τὴν διπλωματία σου καὶ τὴν μιλία σου χανῆς.
Φ.—Κ' ἰγὼ φωνάζω σὰν Σκουῖε καθῆκον καὶ καθῆκον
'στὸς δρόμους καὶ κατ' εἶκον,

καθῆκον τὸ συντάσσονται πρὸς πάντα Κορδονίση
καὶ προῖκα τὴν ἀνάλογον εἰς Πριγκιπέσσας εἶδεν,
καθῆκον τὸ ζητῆν λιπτά μῖς 'στὴς βροχῆς τῆς μόρας,
καθῆκον τὸ προκοδοῦναι καὶ τῆς ἕκασις κόραϊς,
καθῆκον κ' ἕνα θεοῖρον πολέμιον ἄκουσιν
καὶ πρῆμαν ἀνακρούει
ὅταν τὸ χάλι βλάπτῃ
τῆς ἀδειματῆς σου τοῦπις.

Καθῆκον ἀπαρατίτῃ τὸ καλοπῆμῖνον εἶδος,
Μαγῆραρος, ἄγγιλος, Γερμανοῦς καὶ Γαλλοῦς καὶ Χαχῆλους,
καθῆκον τὸ πορευοῦμαι μὴ τὴν τυρλὴν τὴν τύχην,
καθῆκον δὲ καὶ τὸ ποιεῖς κατοχυρωμέναις λείχην,
καθῆκον καὶ τὸ προσκυνοῦν τὴν ὑψηλὴν εὐθῆβαιαν,
καθῆκον καὶ τὸ σιωπῆν καὶ κρύπτειν τὴν ἀλήθειαν,
καθῆκον καὶ τὸ καθεστῆαι ὡς Κρησιεῖς φιλόρας
καὶ κοπαῖν τὸν Βόρειον,
κ' ἰκίθεν βλῆπειν τὸν καπνὸν τῆς Μυρῆς μας τῆς Μοῖρας
ὡς γίγαντα παλῶρον.

Καθῆκον δὲ καὶ τὸ φαγεῖν
μὴ τὸν Ἄσσημ τὸν Τουρκαλαῖ,
καὶ γαυρῆν μὴ τὴν σαγαῖν
τῶν ὑποσούλων, μπουνταλαῖ.

Π.—Ἡμέρας διατρέχουμε μωρίων καθηκόντων
παρόντων καὶ μελλόντων,
παντοῦ καθῆκον μας καλεῖ,
ἰγὼ δὲ τώρα, Φασουλῆ,
ἔχω καθῆκον ἱερὸν μῖς 'στὸ μεγάλο χάλι σου
μὴ τούτῃ τὴ φλογέρα μου νὰ σπᾶσω τὸ κεράλι σου.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ Κορακίτου Λυγερῆ, τὸ πάγκαλον εἰδύλιον,
τιμὴ ἔσο φράγα μοναχ' εἰ' ἔλιον τὸ Βασιλεῖον.
'Ὅ σῖος ἔτασαν ἡ Βασιλῆς ἔκ τῶν ἑσπεράων
λαμπρῆν μελίτην ἔφραξε κατ' ἑνὸς Ἄθηνον.
'Ἡ ποσειδῶν ἡ Περσῆ μ' ἔμψῆσαν μετῆλῃν
τὴν ἱστορίαν ἔβλασε τῆς Ἰωνικῆς καὶ κείν.
Σῆρες 'στὸν Ἀδωνόπουλο, τὸν ἔλαουσι τεχνίτη,
ποῦ κάνει πρῶτο ἔρθεον κ' ἰμῆνα τὸν θεοῖρη.
Τοῦ Πιπινεῖ τοῦ Κομνῆ ἀπὸς τὰ θαυμαστότερα,
μὰ 'στὸ ἔλλο φύλλο εἰ' αὐτὸ εἰς γράφω περισπούρα.